

кожному гарантується право вільного доступу до інформації про стан довкілля, про якість харчових продуктів і предметів побуту, а також право на її поширення. Така інформація ніким не може бути засекречена [3].

Тому можна дійти висновків, що нині існують певні проблемні питання у сфері екологічного законодавства, які все більше набувають значення і потребують більш глибокого і детального розгляду. На нашу думку в нашій країні існує певна криза, щодо підтримання гарного екологічного стану довкілля. Тому, є потреба удосконалення вже створених служб, які здійснюють відповідний контроль, аудит, за дотримання екологічних норм. Також, є необхідність розповсюдження серед молоді інформації, які активно можуть співпрацювати, і допомогати у виявленні порушень екологічного законодавства.

Список використаних джерел:

1. І.В. Басанцов, О.С. Пантелейчук Екологічний аудит в Україні: актуальність, проблемні питання та напрями удосконалення. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/3523/1/CDFBE7F0d01.pdf> (дата звернення 06.11.2021)
2. Українська правда Звіт World Air Quality Report – 2020. URL: <https://www.pravda.com.ua/news/2021/03/16/7286775/> (дата звернення 06.11.2021)
3. Конституція України редакція від 01.01.2020, підстава - 27-ІХ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення 06.11.2021)

АХТИРСЬКИЙ Віталій,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для підрозділів стратегічних
розслідувань

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

КРУГЛОВА Ольга,

кандидат юридичних наук,
доцент, доцент кафедри цивільного
права та процесу Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ДОКАЗІВ В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ

Наше суспільство на сьогодні перебуває на етапі суцільної комп'ютеризації, вже стає абсолютно нормальним факт електронного подання позовів, клопотань, та навіть існує можливість відвідувати судові

засідання в онлайн. Саме тому ми повинні розуміти, що й докази по справі цілком можуть міститися на електронних носіях.

Говорячи про дану категорію доказів необхідно зазначити, що її було запроваджено у цивільне законодавство у 2017 році. Ці зміни насамперед зумовлені розвитком технологій та переводом більшості документів у електронний варіант.

Необхідно зазначити, що законодавець надає нам визначення даного виду доказу у статті 100 Цивільного процесуального кодексу України, відтак відповідно до даної статті їх слід класифікувати на електронні документи, веб-сайти, повідомлення у формі текстових, мультимедійних та голосових даних, бази даних та інша інформація в електронній формі [1].

Говорячи про електронні докази як про правову категорію в цивільному судочинстві ми повинні приділити особливу увагу досвіду зарубіжних країн, адже на базі цього ми можемо дійти висновку щодо можливих шляхів удосконалення нашого законодавства у даній сфері.

Говорячи про законодавство Російської Федерації, то необхідно зауважити, що у Цивільному кодексі не наявне окреме поняття електронних доказів, лише прослідковується згадка про документи, що одержані шляхом електронного зв'язку та які є різновидом письмових доказів [2].

Законодавством Іспанії зазначається, що у ході судового процесу можна надавати докази у будь-якій формі, зокрема й за допомогою механічних засобів відтворення слів, звуків та зображень [3].

Порівнюючи законодавство України та інших країн ми можемо дійти висновку, що наші правники прагнуть більш детального опису доказів, саме тому й виокремлюють такий вид доказів як електронний. Проте основним недоліком у нашому законодавстві в даному випадку виступає необхідність включення до виду електронних доказів новоутворений засіб доказування.

Також важливим аспектом застосування у цивільному процесі електронних доказів виступає ставлення судді. Необхідно звернути увагу, що в нашій державі існує така практика, що судді часто досить скрупульозно відносяться до оформлення доказової бази. На противагу нашим методам оцінки доказів ми бачимо яскраві приклади інших держав у яких більш широко приймається дане поняття, що дає більше можливостей до їх застосування.

Відтак виходячи з даних тверджень ми не можемо наполягати виключно на позитивних або негативних аспектах нашого законодавства, оскільки в нашій державі так склалося історично, що ми дотримуємося чітко врегульованих норм, порушення яких просто не допустиме. Тобто ми повинні розуміти впроваджуючи дані норми у законодавство нашої держави потрібно особливу увагу приділяти саме можливостям нашого законодавства, та відштовхуватися від того чи будуть вони ефективними на теренах законодавства нашої країни

Також дуже важливим аспектом у даному питанні виступає

розрізнення оригіналу та електронна копія. Проблема полягає у тому, що копію необхідно засвідчувати електронним підписом, у відповідності до Закону України "Про електронні довірчі послуги". Відтак проблема полягає у тому, що у даному нормативно-правовому акті відсутнє поняття електронний підпис, натомість існує поняття кваліфікований електронний підпис. Саме тому ми повинні розуміти, що необхідно змінити формулювання у статті 100 ЦПК на кваліфікований електронний підпис.

Відтак ми можемо дійти висновку, що на сьогодні в Україні правова база регламентує використання електронних доказів, проте все ще існують деякі аспекти сучасного законодавства змінивши які буде суттєво спрощено систему доказування у цивільному судочинстві.

Список використаних джерел:

1. Цивільний процесуальний кодекс України: Закон України від 18.03.2004 р. № 1618-IV, поточна редакція 05.08.2021 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15#Text> (дата звернення 15.10.2021)
2. Гражданский кодекс Российской Федерации : Закон Российской Федерации поточна редакція 08.07.2021 URL: <https://docs.cntd.ru/document/9027690> (дата звернення 15.10.2021)
3. Марчак А. Т., Дяченко С.В. Застосування електронних доказів в цивільному процесі. Юридичний бюлетень. 2019. Випуск 10. С. 81–86. (дата звернення 15.10.2021)

АХТИРСЬКИЙ Віталій,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для підрозділів стратегічних
розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

ЯРОШЕНКО Артем,

кандидат юридичних наук, доцент
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПОРУШЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Із становленням суспільства, формуються закони, котрі регулюють життєдіяльність кожної особи не виключенням виступають й екологічні права людини. Саме тому ми повинні розуміти, що як і за будь-яке інше порушення держава повинна вводити санкції за порушення екологічного